

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja kot priloga „SLOVENCU“ vsak prvi in tretji četrtek meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan poprej. Cena mu je 80 kr. za celo leto; 40 kr. za pol leta. Naročniki „Slovenca“ ga dobivajo zastónj. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništvu, naročnina in inserati pa opravištvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v semeniških ulicah št. 2. — Naznanilo stane 8 kr., za dvostropno petit-vrsto, če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat, in 15 kr., če se tiska trikrat. Večkratno tiskanje je še veliko ceneje.

Štev. 7.

V Ljubljani, 2. aprila 1891.

Letnik IV.

Mestne volitve v Ljubljani.

Niso še razpisane mestne volitve v Ljubljani in že več tednov brusijo agitatorji „Narod-Brusovi“ pete po Ljubljani, ter iščejo vzlasti pooblastil pri ženskah, ki nekatere tudi volijo v mestni zastop. Pri teh agitacijah so tako nepošteni, da ženskam pripovedujejo, kako da so krščanski, da se tukaj gré za vero in za cerkev ter s tem sleparijo neskušene ljudi, ko vendar vsakdo vé, da delajo za liberalno stranko. Sploh se kaže za volitve veliko zanimanje po vsem mestu. Kažete se večinoma povsod dve stranki — konservativna in liberalna. Na eni strani je v mestnem zastopu Hribar in njegovi, na drugi strani pa dr. Gregorič in prijatelji.

Zakaj se gré pri teh volitvah? Zakaj liberalci tako strastno agitujejo?

V prvi vrsti se tukaj ne gré za vero in cerkev, kakor to zlobno trosijo liberalni agitatorji med ženskami; tu se gré pred vsem **za modro in varčno gospodarstvo z mestnim premoženjem**. — Davki so v Ljubljani za mestne davkoplačevalce vedno večji, gledé roko delstva, trgovine in obrti pa tožijo davkoplačevalci, da jim gré vedno slabeje. **Denarni položaj ljubljanskega mesta je zelo neugoden; voz je zelo zavožen pod pot**; proračun za mestne potrebe na leto rase nerazmerno z dohodki leto za letom in se je v blizo 15. letih pomnožil za okroglih **sto in petdesettisoč goldinarjev**, torej povprek blizo po deset tisoč goldinarjev na leto. Ker se dohodki mesta ne množé v isti razmeri, kakor troški, zato treba

seveda **vedno novih davkov, vedno novih doklad**. Ako pa je že sedaj tako slabo denarno stanje, kam bomo prišli, ko se prične izsuševanje močvirja ali vrejevanje kanalov itd.?

Tako slabo mestno denarno stanje je v mnogem zakrivila Hribarjeva stranka ter s tem pokazala, da nima nič srca za ljubljanske davkoplačevalce, da torej tudi ne zasluži nobenega zaupanja od strani davkoplačevalcev. Agitatorji, ki delajo za Hribarjevo stranko so mnogi taki, ki ne plačujejo nobenega davka; takim seveda je vse eno, ako bi tudi jutri prišla Ljubljana na kant, zakaj izgubiti nimajo ničesar; drugače pa je z davkoplačevalci, ti ne morejo biti tako kratkovidni, sicer zlezejo v stroške, iz katerih se jim pri slabih dohodkih ni mogoče izkopati.

Kako potratno da dela Hribarjeva stranka z mestnim premoženjem, pokazala je lani zlasti pri višji dekliški šoli; **tu je hotela po vsej sili čisto po nepotrebem izvreči na leto kakih 15.000 goldinarjev**, ker vsakdo vé, da imamo v Ljubljani posebno dobro preskrbljeno za vzgojo ženske mladine, danam je tako drage šole toliko potreba, kakor petega kolesa pri vozu.

Tako gospodarstvo v ljubljanski mestni zbornici ne more ostati dolgo časa, treba je v mestni zbor takih mož, ki imajo srce za davkoplačevalce, ki tako gospodarijo, da mesto ljubljansko napreduje, kolikor mu to dopuščajo njegove skromne denarne razmere, da se davkoplačevalcem ne nakladajo bremena, katerih sčasoma nikakor ne bi mogli zmagovati.

To je gola resnica in tega nikdo ne more odreči. Ta podoba pa ni prikupljiva za ljudi. Kako hočejo torej liberalci ljudi zopet pri volitvah dobiti na svojo stran? Udarimo po duhovnikih, si mislijo, in storé. Tako so že prav grdo udrihali obrtniki po „farjih“ pri obrtnem shodu v ljubljanski čitalnici.

Mislimo pa, da si obrtniki s tem ne bodo prav ničboljšali svojega stanja, kajti ravno liberalci so zakrivili sedanje žalostne gospodarske razmere vzlasti med obrtniki. Bolj razumljivo bi bilo, ko bi bili udrihali po gospodu Hribarju, katerega so ravno obrtniki kakor svojega odrešitelja poslali v mestni in deželni zastop, ki pa vzlasti v mestnem zboru nič ni storil za malega obrtnika, marveč pri oddaji del rajše glasoval n. pr. za Tönniesa, kakor za naše domače slovenske obrtnike. — Obrtniki, taki so vaši prijatelji! — Dobro si jih torej oglejte, preden zanje oddaste svoje glasove. Ni še dovolj dober za mestni zbor, kdor zna krepko udrihati po Kalanu, zato treba še drugih lastnosti. Sploh zadnji čas najstrupenejše puščice leté na urednika „Domoljubovega“ in sicer se mu šteje v velik greh, da je — „kapelan“ in da neče svojih kolen pripogniti pred liberalnim slovenskim „baalom“. In v tem zabavljanju so si vsi

jedini: Hribar, Grasselli, Murnik, vsi tekmujejo kot radovoljci z umazaním „Brusom“. O teh gospodih tudi „Domoljubov“ vrednik ne bode molčal; ker mu očitajo njegovo kapelanstvo, povedal jim bo, kakšne nauke da so oni dovršili; in kako sedaj opravljajo svoje javne posle, o tem imamo pripravljenega gradiva mnogo in prav zanimivega, ne vémo pa, če bo na posebno čast imenovanih gospodov. Ako je to gospodom ljubo, naj le nadaljujejo svoje delo. — Toliko v obrambo na ostudne napade, ki se že leto in dan nad urednikom „Domoljubovim“ kopičijo po slovenskih liberalnih listih. Ljubljanske volilce pa opozarjamo na prislovico: Kakor si bodeste postljali, tako bodeste ležali! — Ako bodeste pri volitvah verjeli in volili s takimi ljudmi, ki se pred vsem dobro razumejo na nove davke, tedaj se nikar ne čudite, ako vam davki rasejo od leta do leta. — Onih kandidatov, katere vam bo priporočal „Narod“ in njegovi pristaši, ne volite, zakaj ta stranka sedaj gospoduje na rotovži, in kako da gospodari, sami najbolj skušate. — Pazite torej dobro in ne obljubite nikomur svojega glasu, dokler se ne prepričate, da bodeste za-se prav volili.

Kaj je novega po svetu?

Minole so volitve v državni zbor, zastopane so razne stranke. Neki časnik je razvrstil poslance tako: Nemškoliberalcev izvoljenih je 109, liberalnih ter na „Prajzovsko škilečih“ nemško-narodnjakov 17, nemških konservativcev 29, protisemitov 14, ti so na-

sprotniki židov, ljudij iz rodovine Sema, sina Noetovega, odtod ime „protisemiti“, konservativnih Staro-Čehov 12, liberalnih Mlado-Čehov 37, konservativnih veleposestnikov na Češkem 18, liberalnih Taljanov 11, konservativnih Taljanov 4, konservativnih Po-

Listek.

Lepi pirhi.

„Z Bogom, oče, z Bogom!“ klicala je mlada deklica za železniškim sprevoznikom Florijanom, „srečni se vozite in srečni se vrnite, ravno na Veliko noč bodeste že doma. Bom že molila za vas, da se vrnete zdravi, da bomo skupaj pri vstajenji in da nam bote sami prinesli lepih pirhov in narezali velikonočnega kolača.“

„Prav, Minka, prav, le moli za-me lepo, da se vrnem, pa tudi za mater, da ozdravijo in da nas Velika noč reši občutljivega pomanjkanja.“ S temi besedami se sprevoznik poslovil od svojih domačih ter hiti na kolodvor. Bil je po obrazu soditi še mlad mož v najboljših letih, vendar so mu gosti črni lasje že zelo osiveli. Ni čuda, skusil je že mnogo hudega. Po poti gredočemu begajo mu razne misli po glavi; nagloma se sredi pota ustavi in glasno spregovori:

„Ne! Ne! to je le skušnjava!“ Premišljeval je namreč, kako bi hitro odpomogel ubogi svoji družini iz revščine, katera jih tare vsled dolge materine bolezni. In prišlo mu je na misel: „Kaj ko bi se mi kaj primerilo na železnici, kaka nesreča, smrt, tedaj bi žena dobila za-me vso zavarovalnino, in ne bilo bi ji treba stradati z otroci. Za prihodnje bi pa že Bog poskrbel.“ — Nekako vstrašil se je te misli; vedel je, da si človek ne sme prikrajšati življenja za nobeno ceno; a prišla mu je v glavo zlasti zaradi mašinskega vodje pri vlaku, s katerim se je vozil sprevoznik. Ta strojevodja je bil namreč sam seboj zelo nezadovoljen in sprt s celim svetom; živel je v misli, da ga vse preganja, ter da je vsakemu na potu; vzlasti je postal zadnje tedne zelo zamišljen in sprevozniki so se po pravici bali, da bi se vsled duševne bolezni strojevodje ne prigodila kaka nesreča pri vlaku.

Kmalu je odšel vlak, katerega je spremljal tudi naš Florijan kot sprevoznik. Poslušajmo, kaj se je zgodilo na tem vlaku, kakor nam to pripoveduje po-

ljakov 58, konservativnih Businov 8, Rumunjev 4, konservativnih Hrvatov 7 in 1 Srbin, vseh 8 iz Dalmacije, 16 konservativnih Slovencev, konečno še 8 samosvojih in torej neodločnih poslancev. Nemško-liberalci pa nemško-narodnjaki in liberalni Taljani navadno „držijo skupaj“, teh je sedaj 137. Njim tu in tam včasih pomaga po kateri protisemit in „divjak“, to ime dobili so tisti poslanci, ki so „sami svoji“, ter ne spadajo k nobeni družbi. Posebno nesrečo

imeli so letos na Češkem, kjer so konservativci izgubili okoli 30 poslancev in so namesto njih izvoljeni liberalni Čehi. Ali toti zamorejo samo v cerkveno-političnih zadevah glasovati z nemškimi liberalci, sicer pa se praviloma morajo naslanjati le na konservativce. Po takem računu torej še nemško-liberalni gospodje ostanejo v manjšini, kakor je to bilo zadnjih dvanajst let. Pravo podobo bomo zvedeli, ko se poslanci snidejo na Dunaji.

Kaj je novega po Slovenskem?

Iz Gorjan, 22. marca. Žalost nas je pretresla, ko smo zvedeli o smrti našega rojaka, visokorodnega gosp. deželnega glavarja dr. Poklukarja. — Pokojnik je imel mnoge — tudi na najvišjem mestu priznane — zasluge za našo deželo. Vsakdo je cenil njegov čisti in blagi značaj, in kot mnogoletni deželni in državni poslanec je veliko storil v korist in blagor kranjske dežele. Gledé na to imenovalo je tuk. „Bralno društvo“ pokojnega pred dvema mesecema častnim članom z željo, naj bi mu Vsemogočni dodelil zdravje in ga ohranil še mnoga leta v korist in slavo domovine. A naša želja se ni izpolnila in že pretekli terek žalovali smo ob njegovem mrtvaškem odru. Tudi ob smrti pokojnega smo pokazali, kako spoštovanje je užival pri nas. Mesto venca na krsto darovala je tukajšnja župnija 10 gl. za dijaško kuhinjo in „Bralno društvo“ pa 10 gl. družbi sv. Cirila in Metoda. Pretekli četrtek

prišlo nas je 26 Gorjancev z zastavo „Bralnega društva“, katere boter je bil ranjki, k pogrebu. Prišlo bi jih bilo še več od nas, da ne bi imeli tako zelo neprilicne zveze z Ljubljano.

Iz Mojstrane, 18. marca. (Tuji, tuji!) Tudi v naši sicer tihi dolini smo tako srečni, da se k nam selijo tuji z Bavarskega, Virtemberškega in drugih nemških dežel. Na Jesenicah so lansko leto sozidali tovarno in sedaj vse sili tje, kdor zna kaj „nemške šprabe“. Žalostno je v resnici, kar je „Domoljub“ že tolikrat naglašal, da pri nas zaseda vsa mastna mesta le tujec, domačin pa mu mora robotati ali pa iti v tuje kraje za slabim kruhom. Poleg tega pa je nemška gospôda še čez mero ošabna ter nam predbaciva, da mi živimo od njene milosti, skoravno se ravno ona vsili med nas, kakor vrabec v lastovičino gnezdo. Sedaj nam vsiljujejo nemške šole za naše otroke. Žalostna nam majka!

potnik, ki se je sam vozil s tem vlakom: Sedel sem z dvema gospodoma v vozu družega razreda. Bila je že noč, a luna je sijala na nebu in noč je bila svetla. Govorili smo popotniki o raznih stvareh, kakor je med potovalci navada. Mej potoma začelo pa se mi je čudno dozdevati, kako da mi kôli za telegraf tako hitro kakor blisk švigajo mimo očij, in sicer vedno hitreje; čutili smo vsi, da vlak drdra z nenavadno, neznanško hitrostjo. Groza nas je spreletavala in naši bledi obrazi so nam pričali, da vsi čutimo veliko nevarnost, ki nam grozi vsled prenagle vožnje. Bali smo se govoriti in si razodeti nevarni položaj. Pred oči pa mi je stopil prizor, kaka groza da zavlada, ako trčita skupaj dva vlaka, ali ako vlak skoči s tira, in po pravici moram povedati: resno sem jel misliti, da bom morebiti v malo trenotkih mrtev. Dajali smo znamenja, kakoršna so ob času nevarnosti v navadi, nikdo se ni menil zanje. Videl sem, ko smo se bližali stražnicam, kako da je mahal čuvaj z rudečo zastavo in vil z rokama, hoteč dati znamenje strojevodju, da naj ustavi vlak. Vse ni nič pomagalo.

Približam se oknu, ki je bilo odprto ter pogledam, kaj se zunaj godi. Zapazil sem sprevodnika Florijana, ki se je po zunanjih stopnjicah vedno bolj bližal našemu vozu ter stopal proti železničnemu stroju. Smrtno bled in vtrujen približa se do našega okna. Burja mu je pihala v obraz in vsled silno nagle vožnje ni mogel skoraj sape loviti; veter mu je spodnašal noge in ko bi ne bil imel toliko moči in hladnokrvnosti, odletel bi bil že davno z železniških stopnjic, ter si v kakem jarku v padcu razbil glavo.

Pred našim oknom nekoliko postoji, da zopet zasope. Komaj sem ga mogel nagovoriti:

„Sprevodnik, za božjo voljo, kaj delate tukaj. Ali ste ob pamet? Saj morate obnemoči in odleteti z voza pri tem neznanško hitrem drdranju!“

„Priti moram do stroja, mogoče da še rešim vlak in popotnike; strojevodju se je najbrže — zmešalo!“ pravi Florijan in stopa počasi dalje. Zvedel sem vse, preveč. Po človeško soditi ni bilo več pričakovati rešitve, jel sem moliti ter se pripravljati za smrt . . . Zopet se približam oknu, vrli sprevodnik

Gospodje pa, ki bi lahko kaj storili v našo korist, iz same uljudnosti in znanja molé, kakor se je to videlo gledé tovarne v naši dolini.

Že poprej ste v cenjenem „Domoljubu“ pisali o tovarni za cement, katero hoče zgraditi, oziroma že otvoriti znani Amann. Eni naravnost ugovarjajo, da bi se jim vzeli pašniki itd., drugi molé, ker si ne vedó pomagati, tretji pa pričakujejo zaslúška. Toda zaslúžek pojde v nemške žepe. Prve službe pri tovarni, če se bode sploh kdaj odprla, dobili bodo Nemci, ne domačini. Tudi gostilničarji in trgovci bodo imeli malo ali nič zaslúška, ker tovarna bode gotovo imela svojo prodajalnico in krémo, kakor je v obče navada pri takih podjetjih. Nam domačinom preostaneta le prah in dim, katera bodemo lahko brezplačno gohtali. Da tudi polju ne bode koristil dim, to je jasno. Dalje je pomisleka vredno, kaj bo z našo pašo in z vodo! Kdo more biti porok, da nam ne bodo prepovedali paše po gozdih in trznih, katere je pokupil Amann? Izgovori se kmalu najdejo in naš poljedelec bode ostal na suhem. S kratka: mi imamo opravičen strah pred tovarno. Kranjska industrijska družba nam je odvzela v Belci ob koroški meji čez 1000 oralov sveta, vendar nam je še pustila pašo. Sedaj nam pa hočejo tudi to prepovedati. Tukaj vidimo, koliko veljajo obljube. Še bolj pa se bojimo razdelitve skupnih naših pašnikov, ker s časom bi bili ob vse. Poglejmo Bohinjce, Blejce ali Gorjance, tudi tem hočejo vzeti glavni pripomoček živinoreje. Še slabše je na Jesenicah in v Javorniku. Navzlic temu pa se še vedno dobé ljudje,

ki ližejo tujcem peté. Žalostno, pa resnično! Ti naj si zapomnijo rek: „Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti“.

Iz Idrije, 24. marca. Tukaj v našem mestu ima zloglasni „Brus“ jako zvestega dopisnika, ki vse z blatom omeče, kdor ni njemu po volji. Za zadnji dopis iz Idrije v „Slov. Narodu“, katerega je spisal „Narodov Cene“, nismo se brigali, saj vémo, kaj more Cene napisati.

Tudi bi prezrli bedarije v zadnjem „Brusu“, ko bi se dotikal le naših oseb, ker smo že navajeni enakih neslanih napadov. Ali ker ta hujskač v zadnjem „Brusu“ zasramuje celó svete reči, norčuje se s sv. misijonom itd., celó sv. očeta porablja za svoje neslanosti, česar celó židovski listi ne delajo, ter žali našega spoštovanega duhovnika g. Picigasa, kateremu so v noči po volitvi hišo z blatom in črnolom onesuažili, — to pa je vendar že skrajna surovost.

Vsaka strast ima tudi svoje meje, a tako početje je že pobalinsko, kakorčnega je sposoben le kak spriden hribovski fantalin. To početje mi Idrijčani odločno grajamo in obsojamo. Da se javno zasramujejo in napadajo občespoštovane osebe, to je sramota za dopisnika, list, kateri sprejema take zmazke, in naposled tudi za naše mesto. Obžalujemo, da ravno iz našega mesta, ki je bilo vedno na dobrem glasu, prihajajo taki spisi v javnost. Pomilujemo tudi znano „narodno“, ali boljše rečeno, „Narodovo damo“, ki v svoji kratkovidnosti odobruje lahkomiselno početje „Narodovega Ceneta“. Gotovo

je že blizo stroja; vlak je švignil ravno mimo neke stražnice, ki je stala pred mostom, kjer je mel iti vlak čez široko vodo. V tem trenutku je bil tudi sprevodnik že pri stroju.

„Se je upanje,“ rekel sem svojim tovarišem v vozu, „sprevodnik je prilezel do stroja.“ — V tem začul se je strašen, obupen krik. Ali je morda sprevodnik padel iz železnice? Ali se je kaj zgodilo brezumnemu strojevodju? Precej pa smo začutili, da vlak že ponehuje v svoji hitrosti in čez most smo se vozili z navadno, bolj počasno in varno vožnjo. V kakih deset minutah ustavil se je vlak na bližnji majhni postaji.

Lahko si mislite, kaj se je med tem časom godilo na vlakcu. Kako se je zopet vračala nada v srca obupanih popotnikov, kako so zopet jeli prosteje dihati, kako so Boga zahvaljevali za rešitev. Nekateri skoro niso mogli verjeti, da so rešeni iz smrtne nevarnosti. Vsi pa smo hiteli kar mogoče hitro iz vozov proti stroju, da bi videli, kdo da je bil vzrok toliki nevarnosti. Mirno in trdno je pri stroju sedel znani nam sprevodnik, poleg tira pa je ležal človek,

ki ni kazal nobenega znamenja življenja; odnesli so ga v čakalnico na postajo. Bil je to „zmešani strojevodja.“ Spomočjo kurjača, ki sam ni mogel vstrahovati norega strojevodjo, posrečilo se je to sprevodniku, ko je ravno v onem trenutku stopil k stroju, ko je bil vlak že blizo mostu, kjer bi se bila gotovo dovršila grozna nesreča, ako bi ne bili vlaka po nekoliko ustavljali. Zvezala sta ga in tako rešila vlak in vse popotnike nesreče, na katero skero misliti nismo smeli.

Ako sem bil kodaj zares hvaležen, bil sem našemu rešitelju sprevodniku v tem trenutku. V smrtno nevarnost se je podal, ki se je pri tako silovito naglem drdranju vlaka oprijemši plazil po stopnjicah od voza do voza, dokler ni srečno dospel do stroja ravno v naj nevarnejšem trenutku. Hitro so vsi popotniki zvedeli, kedo jih je rešil smrtne nevarnosti in kako da je sam postavil zaradi tega v nevarnost svoje življenje.

Vrli sprevodnik pa se je branil vsake hvale.

„Storil sem le svojo dolžnost“, rekel je vesel, da je zatrl hudo poskušnjo, ki je nekaj časa divjala v

bode ona sama prej ali slej to obžalovala. Da bi le prepozno ne bilo!

Gospod Cene! Zapomnite si, da ima Bog še vedno isto šibo, s katero Vas je že dvakrat resno opomnil. Uganjajte svoje burke sami zá-se, a poštene ljudi pustite v miru!

Cenetov prijatelj.

Iz Škofjeloke, dné 21. marca. (Raznovrstno.)

Hvala Bogu, volitve so pri nas končane; veliko je o njih pisal „Sl. Narod“; koliko da je bilo na tem pisanju resnice, vemo Ločanja najbolj sami, dobil je zavoljo tega imenovani list tudi primeren odgovor v „Slovencu“ in „Domoljubu“; če pa kdo potrebuje še kaj več pojasnil, jih tu lahko dobi; izid volitve v našem mestu je marsikaj pojasnil nam in svetu.

Lansko leto spomladi zasadilo je naše mesto precej divjih kostanjev pod mestom na živinskem trgu. To bo čez nekaj let kaj dobro delo, da ne bo potreba živini stati celi dan na vročem solnečnem. Naši semnji so zadnji čas tudi bolj živahni postali; tako je bil letošnji prvi semenj sv. Jederti dan zelo dobro obiskan; prignali so veliko goveje živine, in tudi kupcev je mnogo prišlo. Ker sem že pri živinskih semnjih, omenim še, da bi bila ne le potrebna, ampak tudi zelo koristna mestna velika tehtnica. Sklenjeno je bilo že v mestnem odboru pred 2. letoma, da se napravi, toda sklep je ostal dosedaj le na papirji; upamo, da se kmalu izvrši, ker bi taka mestna tehtnica donášala mestu lepe doneske.

Druzi posebnih novosti pri nas nimamo, vse je le bolj pri starem, posebno pa naša pošta. Skoraj

njegovem sreč. Ko je namreč zapazil, kako je jel vlak urno voziti, precej je spoznal nevarnost, vedel je tudi za vzrok, in zopet mu je prišla v glavo misel, katero je komaj odgnal, ko je šel z doma na kolodvor. A vest se mu je vzbudila. Toliko ljudij je v smrtni nevarnosti, mislil je in moja dolžnost je pomagati jim, ako mogoče.

Popotniki pa so se skazali hvaležne vrlemu sprevodniku. Bilo je med njimi nekaj prav bogatih mož; nabrali so v naglici lepo svoto denarja, dovolj veliko, da sprevodnik poravnava vse dolgove, v katere je zabredel vsled dolgotrajne bolezni v družini in da so mu še ostali lepi denarji za čas sile in potrebe. K temu denarju je pozneje še dobil lep znesek od vodstva železnice, ker je tako hrabro izvršil več, kakor je bil storiti dolžan.

Ravno je vzhajalo solnce v jutru velikonočne nedelje, ko se je sprevodnik bližal s svojim vlakom zopet svojemu domu. Vbrano so peli zvonovi v mestu, vršila se je ravno slovesnost vstajenja Gospodovega. Sprevodnikova družina se ni vdeležila procesije pri vstajenju. Kako hudo je bilo sprevodnikovi ženi

v vsakem slovenskem kraju imajo pošte slovenski, oziroma slovensko-nemški poštni pečat, pri nas pa se slovenska Loka še vedno kaže svetu kot „Bischoflack.“ Ako se slavni pošti primerno zdi, ozirati se na Škofjeloke Nemce, katerih se je kakih 5 družin zapisalo za Nemce, dasiravno kaj radi v slovenskem jeziku prodajajo svoje blago, zdi se nam ne le primerno, ampak opravičeno in potrebno, da tudi na poštnem pečatu dobi svoje dostojno mesto zavedna slovenska „Škofjaloka.“ Marsikateri se je tudi čudil, da v mestu ni nobene druge tružice za pisma, kakor samo na pošti. Zelo bi bilo vendar meščanom vstreženo, da bi bila ena na spodnjem trgu, ena na kapucinskem predmestju; to bi ne stalo veliko, oddajalcem pisem se bi pa prihranilo mnogo potov.

Iz Trsta poroča prijatelj našemu listu marsikatero zanimivost o zadnjih volitvah v državni zbor. Agitacija za lahonskega kandidata je bila strastna, dasi do zadnjega le skrita. Italijani so pošiljali pisma volilecem v okolici ter jih lovili z raznovrstnimi obljubami; med drugim so jim obetalí, da bo vsaka vas prejela „bika“ najlepšega plemena, ako bode volila Mauronerja, ki je ud tržaške kmetijske družbe. — Vrgli so med volitveno borbo Don Pahorja seveda le zato, da bi se glasovi cepili. Vkljub vsem tem nasprotnim agitacijam je bil izvoljen vitez Naberger z 1644 glasovi proti Mauronerju, ki je dobil 510 glasov. Sploh pa Mauroner nima nobenih zmožnosti za državnega poslanca; on je že veliko let mestni odbornik, pa ves čas še ni odprl svojih ust, on zná le sedeti in vstajati. On je pristaš

zadnje dneve. Toliko je okrevala, da je vstala iz postelje. Tedaj pa so jeli otroci prositi, naj jim kupi obleke in svečk, da bodo šli svetit za procesijo, kakor bodo šli sosedovi in drugi otroci. Kakor šivanke, zadirale so se te prošnje nedolžnih otrók v materino srce. In kako ne? Niti za kosilo ni imela za Veliko nedeljo in kako naj bi bila otrokom kupila obleke in družega, kar so jo prosili. — Tožnih lic so torej klečali otroci pri oknu, ko je šla procesija mimo hiše in nekako zavidno gledali dečke in deklice, ki so svetili pred Najsvetejšim.

„Le potrpite otroci“, tolažila jih je mati, ko je bila končana slovesnost Vstajenja, „sedaj pridejo kmalo oče domov in gotovo vam bodo prinesli lepih velikonočnih pirhov.“

Otroci so pozabili na vso žalost, lepi pirhi, ki jih jim imajo prinesiti oče, blesteli so jim pred očmi; od veselja niso mogli očeta pričakati domov, zato so mu hiteli naproti.

Mati pa sama doma se je britko zjokala. — Kaj pač hočejo oče prinesiti? Par drobtin za otroke, da jih potolažijo; toda kaj bomo jedli, s čem se

rudečih lahonov, nasprotnikov Avstriji in katoliški veri, zato so mu pa tudi vrli avstrijski in katoliški Slovenci v tržaški okolici dali tako občutljivo znamenje pri zadnjih volitvah, da ne marajo zanj. Bog živi našega poslanca Nabergerja.

Št. Peter ob Savini. Vodja romarjev k sv. Krvi na Laško, Jurij Kos, nas prosi objaviti, da bodo

imeli romarji v ta namen dné 1. maja pri sv. Jožefu nad Celjem sv. mašo, dné 3. maja pa se bodo zbirali v frančiškanski cerkvi v Ljubljani, odkoder bodo peš odšli po prvem sv. opravilu. — Kdor se torej misli vdeležiti te poti, naj pravočasno vse potrebno vkrene in se omenjene dni pridruži romarjem.

Cerkev in šola.

Katoliški zbor za Štajarsko.

Za Štajarsko deželo bode se vršil v Gradcu dné 2., 3. in 4. junija. Skraja je bil shod napovedan za prve dni v aprilu, ali med tem je vlada razpisala državnozbornske volitve, in ta okoliščina je provzročila, da so se priprave za katoliški shod zategnile. Dotično povabilo podpisalo je čez tisoč veljavnih oseb iz cele dežele, Slovenci pa Nemci. Med slovenskimi imeni nahajajo se tudi podpisi vrlih gospodov poslancev: dr. Dečko, dr. Lipold, dr. Srnec, Vošnjak. Lepo! S tako očitnim spoznavanjem krščanstva se namreč med njihovimi katoliškimi volilci in vernim ljudstvom v obče zamore pač le vtrjevati dozdanje zaupanje. Saj si jih je ljudstvo kot svoje zastopnike izvolilo na podlagi konservativnega, oziroma krščanskega gesla: Vse za vero, dom, cesarja. Sicer pa tudi zgodovina uči in vsakdanja skušnja dovolj žalostno spričuje, da človek, kateri je odrekel službo Bogu, še bližnjiku ne služi vestno, ne skrbi vsled dolžnosti svojemu sodeželanu za blagor in srečo, takšen samo po-imenu-krisjan je že marsikateri sra-

motno zatajil svoj rod, svojo domovino. Izmed nemško-štajarskih poslancev so vabilo za katoliški shod podpisali vsi, t. j. vsi tisti, ki so duha konservativnega, ker „liberalec“ seveda ne mara za družbo, v katerej najdeš zveste sinove sv. Cerkve, kjer se zavedni katoličani posvetujejo, kako li bi zamogli krščansko zavest v javnem življenju povspeševati, ter krščanskim načelom pomagati do zmage. In v ravnokar omenjenih besedah zapopaden je namen katoliškega zbora.

Rim, 28. marca 1891.

Veliki teden smo končali, in že se nam je pela po cerkvah vesela „Aleluja“ in zvonovi zopet pojó in orglje doné in oltarji so okrašeni: vse prešinja veselje velikonočno. Ker pa se veliki teden po pravici imenuje sveti teden, Rim pa sveto mesto, zato bode prav, ako v današnjem dopisu nekoliko omenim o šegah cerkvenih in drugih znamenitostih velikega tedna.

Cvetno nedeljo, ki se tu prav po pravici imenuje palmova nedelja, blagoslavljalje so se po tukajšnjih cerkvah palme in oljke. Čuditi sem se moral,

bomo oblačili, kako dolgove poplačali, ako se nas Bog ne usmili? — Tako žalostne misli so mučile bolešno mater na velikonočno jutro. Bila je Velikonoč res žalostna za sprevodnikovo družino.

Ura je odbila že osem in očeta le še ni bilo domov, dasi je bil sicer že vselej ob sedmih doma. Otroci so žalostni pritekli domov brez očeta ter popraševali, kako da očeta danes tako dolgo ni videti. Mater je jelo tudi skrbeti, vzlasti, ker je že prejšnji dan po mestu zašumela govornica o neki nesreči, ki se je ali ki bi se bila kmalo pripetila na oni železnici, kjer je naš sprevodnik opravljal svojo službo. V upu in strahu čakala je uboga žena na prihod svojega moža.

„Pravijo, da je danes Velika nedelja in vendar se nam zdi, kakor — Veliki petek“, tožila je uboga mati omahujoča pod težo svojih nezgod in skrbij. Otroke pa in sebe je tolažila, da od mrtvih vstali Izveličar tudi nanje ne bo pozabil.

V tem se odpró vrata in v sobo stopi — oče, obtežen z veliko torbo. V trenutku obkrožijo otroci

očeta, povprašujoč, kaj da so jim prinesli lepega za pirhe. — Ženi pa se je zdelo čudno, kaj da bi bil oče prinesel s pota, vzlasti ker ga je videla tako neizmerno veselega.

„Otroci, le veseli bodite, prinesel sem vam najlepših pirhov, samo ako ste bili pridni in poslušni“. In jel je skladati iz svoje torbe najraznovrstnejše stvari, katere je v naglici nakupil v mestu in se zaradi tega dalje časa zadržal. Bili so pirhi, pomaranče, kolač, pleče, nova obleka za otroke itd. Otroci vsi veseli so pozabili vprašati očeta, odkod vse to, bili so popolno srečni. Materi pa je sprevodnik pojasnil, kaj je doživel zadnje dni na vlaku in kako velike nevarnosti je rešil sebe in popotnike in kako so se mu ti hvaležne skazali, povedal ji je dogodbo, katero smo tukaj napisali.

V sprevodnikovi družini so od tedaj živeli srečno in zadovoljno in s hvaležnostjo do Boga so se vsako leto vzlasti v Velikinoči spominjali opisanega veselega dogodka. — Aleluja!“

kako lepo znajo tu zviti in splesti palmova peresa v lepo celoto. V naši cerkvi dobili smo vsi duhovniki vsak posebej blagoslovljeno palmo, prav tako tudi po drugod. Med navzoče vernike pa po tukajšnji navadi razdelé oljkine veje, od katerih si vsakdo kak vršiček odtrga kot spomin cvetne nedelje. „Butare“, kakor jih pri nas nesó v cerkev blagoslovit, tu niso v navadi. Znamenita pa je palma, katero dobé v dar sveti Oče. Vže izza časa papeža Siksta V. († 1590) vživa pravico dajati palme za papeževo kapelo in dvor družina Bresca iz San Remo v Liguriji. Za Njega Svetost pa izdelajo krasno spldteno palmo nune benediktinke stanujoče sedaj na Aventinu v Rimu, katere imajo to posebno pravico, odkar je vladal papež Leon XII. Tukajšnji časnik „Voce“ popisal je tudi letošnjo palmo svetega Očeta, omenjajoč, da je to pravo umetnostno delo, katero je na posebno čast nunam izvršiteljicam, ki so z izredno marljivostjo okrasile palmo tako, da se more imenovati krasen umotvor marljivosti in umetnosti. Podoba palme ima; na njej pa opaziš vsakovrstne cvetlične in druge okraske, tako, da se vsi, ki so jo videli, čudijo posebni natančnosti, s katero so nune izvršile letošnje cvetno darilo svetemu Očetu.

Posameznih obredov velikega tedna mi ni treba opisovati, kajti ti so itak po celem svetu enaki, koderkoli bivajo katoliki po rimskem obredu. Pač pa sem videl in slišal armenskih katoličanov obred in petje na veliki petek. Dasi je vse bilo jako spodbudno, če tudi bolj vzhodno, vendar meni naši obredi bolj dopadejo. — „Božjega groba“, kakor je je v navadi tudi pri nas na Slovenskem, tu ne poznajo. Veliki četrtek se prenese sveto Rešnje Telo v kako kapelo. Ondi je napravljen tabernakelj v podobi rakve (krste), pri tem oltarju se prižge čez dan veliko lučij, osobito sveč, in te kraje verniki veliki četrtek prav mnogoštevilno obiskujejo. Veliki petek pak je vse zapuščeno in prazno po cerkvi, ker božjega groba v našem pomenu tu ne poznajo. Saj je znano, da se je božjega groba navada vdomačila z višim dovoljenjem samo — kolikor mi je znano — po Avstriji menda izza časa cesarice Marije Terezije, če ne še nekoliko popreje. Tudi procesije vstajenja tu ne poznajo. Vstajenje se cerkveno praznuje pri maši veliko soboto.

Sicer pak se cerkveni obredi velikega tedna tu opravljajo s posebno natančnostjo in kolikor mogoče slovesno. Seveda o tem niti ni treba govoriti, da se jih udeležuje mnogoštevilna duhovščina, kajti tu se pomanjkanje ne čuti, kjer se duhovniki celega sveta zbirajo. Pa rad bi omenil, da se v nekaterih cerkvah zares prekrasno pevajo jutranjice in hvalnice. Najbolj umetno in najlepše izvršuje pevski del zbor cerkvenih pevcev v lateranski cerkvi. Zato pa se je kar gnetlo ljudstva vsaki dan pri „lamentacijah“ in pri „Misere-re“. Zalibog, da jih je mnogo, ki dohajajo te dni v cerkev iz gole radovednosti. Drugoverci — posebno Angleži — te dni pritiskajo po cerkvah, pa reči moram, da si cerkev mislijo bolj kot kak muzej, nego kot svetišče božje. In to je seveda tudi mnogim katoličanom v pohujšanje. — Tujcev se je veliki teden mnogo nabralo v našem mestu. Prav, vsaj bodo vozniki kaj zaslužili; saj tako radi tožijo o slabih zaslužkih. Delavcev brez dela se je premnogo nagromadilo čez zimo v Rimu. Ti delajo vladi veliko preglavico. Pred par tedni bil je napovedan delavski shod, katerega je pa vlada prepovedala. Agentje tudi tu mnogo hujskajo delavce bodisi z besedo, bodisi pismeno. Ni še dolgo, kar so izdali knjižurico pod naslovom „la camicia rossa“ — rudeča srajca, katere so na tisoče vrgli med ljudstvo. Da pa tako seme ne bo rodilo dobrega sadú, kdo bi o tem dvomil? Vesele velikonočne praznike!

Karlin.

Iz Jeruzalema, 12. sušca. Znano Vam bo že morebiti, kako velika nesreča da se je pripetila dné 19. svečana v Jafi. Došel je namreč istega dne ruski parobrod pred Jafó napolnjen z romarji namenjenimi v Jeruzalem. Nastal je namreč isti dan velik vihar in ker velike ladije ne morejo vsled teže prav do suhega, metal je vihar parobrod sem in tja ter ga razbil. Ljudij je bilo na ladiji blizo 400; kar jih je znalo plavati, rešili so se na suho, a blizo 300 jih je potonilo, ker vtapljajočim vsled razsajajočega viharja niso mogli z malimi čolni na pomoč. Rešeni so imeli v Jafi pri oo. frančiškanih zahvalno službo božjo. — Pri nas v Jeruzalemu imamo še zmeraj mrzlo zimo. Dné 8. marca je bil posvečen novi Jeruzalemski škof preč. Paskval Apodia; pri posvečanju so bili pričujoči škof iz Bejruta, domači armenski škof in patrijarh Jeruzalemski.

Razne novice.

(Volitev v državni zbor za Ljubljano) namesto prezgodaj umrlega gospoda dr. Poklukarja se bo vršila dné 7. aprila. Kandidat za to volitev je gosp. Jos. Kušar, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani, mož-poštenjak, ki je bil v svojem času predsednik

trgoveške zbornice in vživa splošno zaupanje v Ljubljani. — Ker družega kandidata ni, vršila se bo volitev brez volilnega boja; „Domoljub“ prav iskreno priporoča, da 7. t. m. ljubljanski volilci soglasno izvolijo g. Jos. Kušarja kot poslanca v državni zbor.

(Slavni Slovenec.) Na Dunaji umrl je dr. Franc vites Miklošič. Luč sveta zagledal je dne 20. novembra l. 1818 v Rádomerškaku poleg Ljutomera. Latinske šole obiskoval je dve leti v Varašdinu, potem štiri leta v Mariboru, ostale nauke dovršil je v Gradcu. Na vseučilišču ali na visokih šolah na Dunaji bil je profesor slovenskega jezika od leta 1848 do 1884. Vrli sin kmetiskih starišev postal je plemenitaš, razven tega so mu svetli cesar podelili še več drugih odlikovanj, poklicali so ga bili tudi v „gospodsko zbornico“ v državnem zboru, kjer se je pri nekej priložnosti izredno lepo potegnil za čast milodonežje govoričice slovenske, katero je bil napadel neki nemškoliberalni gospod. Pri pogrebu sta se vdeležila tudi prevzvišena gospoda knezoškofa dr. Mišša in dr. Napotnik. Spisi Miklošičevi znani so po vsem učenem svetu. Slavnemu pokojniku svetila večna luč!

(Zaupnica.) Znano je našim čitateljem, da je neka petorica s g. županom na čelu v Domžalah hujškala proti g. duhovniku na Gorici, češ, da je pri zadnjih državnozbornih volitvah kalil mir in šantal ljudstvo noper župana. Vložili so tožbo, katera je krotila od sodišča na okrajno glavarstvo in od tod na višji mesti. Da je dočeti gospod duhovnik postopal pravilno v smislu ogromne večine prebivalstva v občini, kate pismena zaupnica, katero so mu izročili in ki se glasi: „Podpisani občani priznavamo Vam, visokobastiti gospod, v imenu ogromne večine občine, da se popolnoma strahamo s Vašim delovanjem, bodisi v duhovskih, javnih ali zasebnih zadevah, ter Vam izrekamo po svojem prepričanju priznanje popolnega zadovoljstva in Vas zagovarjamo svojega zaupanja in znanosti.“ — Želeli je, da se prav kmalu ljubi mir povrne v lepo domžalsko občino.

(Poslanec za državni zbor) je 353, dva sta že umrli. Po stanovih razdeliš jih lahko bimo tako-le: 51 odvetnikov in notarjev, 12 zdravnikov in lekarnikov, 8 tehnikov, 29 uradnikov, 20 duhovnikov, 16 knezov in 130 drugih posestnikov zemlinskih, 30 trgovcev in obrtnikov, 9 basznikarjev in pisateljjev, 40 profesorjev in učiteljev, 6 zasebnikov.

(Starčki.) katerim so veliki četrtak preta. gosp. knozostki umirali noga, so naslednji: Gašper Jančar star 83 let, Janez Tuzija 80, Janez Sakovec 80, Anton Faidiga 78, Matej Vrhnovec 77, Frančišek Vrhnovec 77, Jakob Peršek 74, Anton Pance 73, Janj Vrhnovec 69, Andrej Sester 69, Janez Kopac 69, Matej Slahič 66 let; vsi skupje so stari 896 let.

(Duhovniške premembe za slovenskem Koroškem.) Čast. g. Dragotin Bauss, kapelan v Hodišah, pribe za provizorja v Podljudah; čast. g. Josip Fagger, kapelan v Gradščajnu, za provizorja v Lipaljo Vas; čast. g. Stefan Lanič, provizor v

Malocirknem, dobil je župnijo Šentvid v Podjanski dolini. —r.

(Iz škefovine Mariborske) Č. g. Caf Jakob je postal župnik pri sv. Tomažu blizo Ljutomera, a kot kapelani prestavljeni so gg.: Aškerc v Vitanje, Cepin v Zreče, Kakuša na Bečico, Kolar v Marenberg, Zagajšek k Sv. Magdaleni v Mariboru.

(Starosta kranjske duhovščine) gospod Andrej Dremelj, upokojeni župnik je danes 23. marca ob 1/3 popoldne v Bateh na Gorenjskem umrl previden s sv. sakramenti za umirajoče. Bojen je bil do 20. oktobra l. 1801. N. v. m. p.!

(Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske) je sklenil do 20. marca, da se ustanovi samostojni ribarski odsek, ukrenil pravila in naročil predsedništvu, da ustanovitev naznani c. kr. deželni vlad. — V seji do 3. januarja pa je sklenil, da bode podpiral stare kranjske čebelarje ter v prvi polovici maja meseca dal po dva ali tri panje čebel tistim kranjskim čebelarjem, ki čebelarijo najmanj dvajset let, katerim so brez njih krivde poginile vse čebele in si ne morejo drugih kupiti. Prošnje morata potrditi dočeti g. župnik in županstvo.

(V Ilirski Bistrici) je umrl 25. marca France Babnik po kratki boleznj previden s svetimi sakramenti. Bil je ranji škoti 13 let c. kr. sodnijski sluga v Bistrici; rojen je bil v Št. Vidu nad Ljubljano. Babnik je bil poštenjak, dober katoličan, ter jako prijeten in postrežljiv do ljudi, zato bo ostal v dobrem spominu pri takajšnjem ljudstvu. Dokaz temu je bil današnji lep pogreb, kateraga se je vdeležilo jako veliko število ljudi, kateri so spremili pokojnega k večnemu počitku. Naj v miru počiva! — r. y.

(Pomladni glasovi.) S tem naslovom je izšla v spomin 300 letnice sv. Alojzija lepa knjižica, katero so spisal in založili vrli gosp. ljubljanski bogoslovci. Devone pesmi, mikavni frivozosi, podučne povestice in pričetki se lepo vstije v tem spisu, ki se odlikuje s posebno prijetno domačo besedo. — To knjižico, poučno, in namenjeno slovenski mladini, prav iskreno priporočamo v nakup ter upamo, da poleg obilnega truda vrli gospodje bogoslovci vsaj izgube ne bodo utrpeli, ker so knjižico sami založili. — Knjižica stane 30 kr. in se dobi v „Kad. Bukvarni“ v Ljubljani.

(Strelna) je utarila veliki petek veder okoli polt 8. ure v podružno cerkev sv. Nebe na Bukovski župniji zagorske ob Savi. Bartrgala je srečno na stolpu in cerkveno zidovje močno poškodovala; na osmih krajih je nagravila precejšnje raspoke, predno je našla izhod. Cerkev je zavzeta pri graški zavrnalnici. Župan in dva tuzna moda so po narčilih nikajšnjega zastopnika zavrnalnice študi ottili in se izrekli, da znaša nad 300 glj.

(Iz Rajhenburga.) — Odzvonilo je liberalnemu županu rajhenburškega trga. Dasi je pri občinskih volitvah liberalna stranka napela vse strune, naj bi še ostal župan liberalen Nemeč, bilo je vendar zastoj. — Novo izvoljenemu županu g. M. pa želimo najboljših vseh pri častnem a težavnem županskem poslu. Slava vsem zavednim slovenskim volilcem, ki so trdni stali kakor skala; upamo, da se tem pri drugi volitvi pridružijo tudi oni, ki so sedaj se morebiti iz osebnih ozirov bali glasovati za novega župana.

(Dobrnica) je grad blizu Dobrne. Posestvo 66.243 gld. cenjeno je po dražbi za 36.000 gld. kupil g. Miethke z Dunaja.

(V vodo skočila) in utonila je blazna Antonija Drobinčeva v Korpovljah pri Celji.

(Nova društva.) Domoljubi so v Brežicah ustanovili „Čitalnico“ in podružnico šolske „Družbe svetega Cirila in Metoda“, v Velenji pa „Sadjerejsko društvo“, a „Bralno društvo“ v Framu pri Mariboru in pri Sv. Andražu v Slov. Goricah.

(Železnica Celje-Velenje) imela bo, kolikor je za zdaj določeno, 174 vozov.

(V Lahonščak blizu Ormoža) prišel je po noči voglarit 18letni Ivan Majcen. To je opazil kočlarski sin Ivan Pintarič in vsled tega natihoma prikorakal do okna pri Tarči ter Majcena po glavi udaril s polenom, da je ranjenec sledeči dan umrl.

(Tržna cena v Mariboru.) Pšenica 6 gl. 30 kr., rž 5 gld. 60 kr., ječmen 5 gld. 50 kr., oves 3 gld. 90 kr., koruza 5 gld. 80 kr., proso 5 gld. 70 kr., hajdina 5 gld. 60 kr., krompir 1 gl. 90 kr., vse po hektolitru; kilo fižole 10 kr., leče 26 kr., graha 24 kr., riža 28 kr., sljiv 28 kr., sladkorja 34.,

luka ali čebula 6 kr., hrena 16., kumina 28 kr., masla 1 gld., masti 60 kr., slanina sveže 52 kr., povojene 65 kr., putra 90 kr., sira 12 kr.; jajce 3kr.

Prihodnja številka „DOMOLJUBA“ izide dne 16. aprila.

Loterijske srečke.

Brno	1. aprila:	3,	43,	29,	33,	25.
Dunaj	28. marca:	20,	89,	37,	43,	57.
Gradec	28. marca:	5,	48,	76,	21,	9.
Line	21. marca:	47,	40,	5,	59,	19.
Praga	24. marca:	86,	83,	24,	2,	49.
Trst	21. marca:	62,	69,	46,	44,	17.

Navodilo,

kako odstraniti kašelj, hripavost, navdušljivost, sploh pljučne bolezni, razpošilja brezplačno (3-3)
A. Zenkner v Berlinu, 24.

(3) Najnižje cene.

Skrbno pripravljeno

Največji izbor.

Preobleke. Popravila.

(3) L. Mikusch,
tovarna dežnikov,
Ljubljana, Mostni trg 15.

Robci za na glavo,
svilnati in volneni, v najrazličnejših bojah, platno, kotonina,
hlačevina, volneno blago
lepo, močno, dvojne širokosti, meter po 50 kr. in više.

Fr. Petrič,

trgovina z manufakturnim in kramarskim
blagom
v Ljubljani, Špitalske ulice 6

priporoča svojo največjo zalogo in najraznovrstnejšo izbero
modnega in kramarskega blaga,
sukna za moške in ženske obleke.

Domaća tvarička!
Poleg Lingarjevih ulic.

Najnižje cene!
Ceniki in vzorci franco!

Tržne cene v Ljubljani

dne 28. marca.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	6	99	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež,	5	20	Surovo maslo,	—	70
Ječmen,	4	87	Jajce, jedno	—	2
Oves,	3	57	Mleko, liter	—	8
Ajda,	5	20	Goveje meso, kgr.	—	60
Proso,	5	20	Telečje	—	57
Koruzna,	5	50	Svinjsko	—	64
Krompir,	2	85	Koštrunovo	—	40
Leča,	10	—	Pišanec	—	70
Grah,	10	—	Golob	—	24
Fíkol,	9	—	Seno, 100 kgr.	1	78
Maslo, kgr.	—	88	Slama,	2	23
Mast,	—	66	Drva trda, 4 □ mtr.	6	80
Špeh svež,	—	52	„ mehka,	4	60

1500

jabolčnih in hruškovih dreveso, 2—3 metre visokih, ima na prodaj po 20 kr. komad

Jakob Zupan v Brzji.
P. Izlake.

(1)

Hiša v dve nadstropji,

blizu cerkve, pripravna za kupčijo, je naprodaj.

Več se zve pri Karolu Grilu v Moravčah. (3—3)

„Zum gold
Reichsapfel“

P. PSERHOFER-ja

„pri zlatem
drž. jabolku“

(10-10)

lekarna na Dunaji,

(12-12)

I., Singerstrasse števil. 15.

Kri čistilne krogeljce, poprej **univerzalne krogeljce** imenovane, so staroznano zdravilno sredstvo. — Ze mnogo desetletij so te krogeljce splošno razširjene, mnogi zdravniki jih zapisujejo, in malo je rodbin, v katerih ni male zaloge tega izvrstnega domačega zdravila. — Od teh krogeljce velja: **1 škatljica s 15 krogeljci 21 kr., 1 zavoj s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr.**, pri nefrankovanej pošiljavi po povzetju **1 gld. 10 kr.** — Če se naprej pošlje denar, velja s poštnine pristo pošiljati: **1 zavoj krogeljce 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoja 3 gld. 35 kr., 4 zavoja 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr.** (Menj nego jeden zavoj se ne more odposlati.)

Prosi se, da se zahtevajo izrecno:

„J. Pserhofer-ja kri čistilne krogeljce“

in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrovu na navodilu za rabo stoječi imenski počrk **J. Pserhofer** in sicer v **26 rdeči 28 barvi.**

Balzam za ozebljine J. Pserhoferja, 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljati 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, hripavosti, krčevitemu kašlju itd. 1 steklenica 50 kr.

Ameriška maža za protin, 1 gld. 20 kr.

Prašek proti potenju nóg, cena škatljici 50 kr., s frankovano pošiljati 75 kr.

Balzam za gušo, 1 flakon 40 kr., s frankovano pošiljati 65 kr.

Zdravilna esenca (Praške kapljice), proti sprijenemu železcu, slabej prebavljivosti itd. 1 steklenica 22 kr.

Angleški čudezni balzam, 1 steklenica 50 kr.

Fijakarski prašek, proti kašlju itd. 1 škatljica 35 kr., s frankovano pošiljati 60 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhoferja, najbolje sredstvo za pospeševanje rasti las, 1 škatljica 2 gld.

Univerzalni oblič prof. Steudel-a, domače sredstvo proti ranam, oteklinam itd. 1 lonček 50 kr. s frank. pošiljat. 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullrich-a. Izvrstno domače zdravilo proti vsem posledicam slabega prebavljenja. 1 paket 1 gld.

Razen tukaj omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznanjene tu- in inozemske farmacevtske specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih ne bilo v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni preskrbe.

Pošiljatve po pošti zvrše se najhitreje proti predpošiljavi zneska, večje pa tudi proti povzetju.

Če se denar naprej pošlje (najbolje po poštnej nakaznici), je poštnina dosti nižja nego pri pošiljatih s povzetjem.

Zgoraj imenovane specialitete dobivajo se tudi v Ljubljani pri **G. Piccoli-ju.**

Zahvala.

Podpisani se iskreno zahvaljujem ogromni večini občine domžalske za izkazano mi častno zaupanje ter zagotavljam, da bom tudi v prihodnje vsekdar vestno in nevstrašljivo deloval za duševni in telesni blagor priljubljene mi občine domžalske.

Na Goričici, dné 30. marca 1891.

Jak. Strupi.

Cena
2 gld. 95 kr.

S kalendarijem
3 gld. 75 kr.

Ura z

in zvončkom,
sveti, vis. 18cm
vine, je dobiti

budilnikom

ki se po noči
vokrovu izko-
v tovarni

EMIL MAYER na Dunaji,

I, Bauernmarkt, 12. (12-4)

Ura s kukavico, ki naznanja čas, v lično iz-
rezljanej omarici, podobarsko delo, s koščenimi ka-
zalci 8 gld.

Čeniki stenjskih in žepnih ur se pošiljajo
brezplačno, če se zahtevi priloži poštna marka za
poslatev. (12-7)

Vsem

kmetovalcem, trgovcem in obrtnikom in
sploh vsem, ki želé to ali ono stvar spečati ali
pa kupiti, priporočamo, naj naznanjajo to v

„DOMOLJUBU“

ki je za to najbolj pripraven, ker je med vsemi
slovenskimi listi najbolj razširjen in ima svoje
bralce med vsemi stanovi.

Obrabljene pismene marke kupuje vsak čas

G. Zehmayer, Nürnberg.

Obrazci zastoj. (20-16)

Kwizdova

Korneuburška živinska redilna štupa
za konje, govedo in ovce.

Vše skoro 40 let z najboljšim vspehom rabljena
v premnogh hlevih pri pomanjkanji ješčosti, sla-
bem prebavljanji, da dajejo krave boljše mleko
in v večji meri; bistveno utrjuje naravno moč ži-
vini proti okuževalnim vplivom.

Cena $\frac{1}{1}$ škatljici 70 kr., $\frac{1}{2}$ škatljici 35 kr.

Pravi z gornjo varstveno znamko se dobiva v vseh le-
karnah in drožerijah v Avstriji in na Ogerskem.

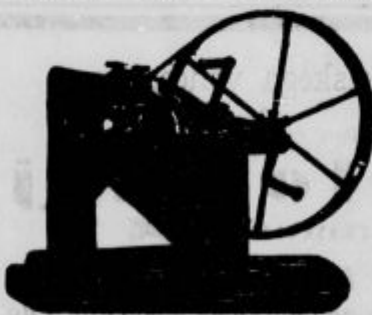
Vsak dan pošilja po*pošti glavna zaloga (10-2)

Franc Iv. Kwizda,

c. in kr. avstrijski in kr. rumunski dvorni za-
lagatelj, okrožni lekar, Korneuburg b. Wien.

Vsi stroji za kmetijstvo in vinorejo!

Plugi, brane, njivni valarji, sejalnice, stroji za košnjo, obračalnica
za seno, konjske zobaše, stiskalnice za seno, mlatilnice, gepelji, loko-

mobili, trieure, snailnice žita, stroji
za robkanje turšice, slamoreznice, stroji
za trenje žita, za rezanje repe, za
mlenje in mečkanje sadja, za stiskanje
grozdja in oliv, peronospora-aparati,
stroji za lupljenje ovočja, sušilnice za
ovočje in zelenjad, smrki (pumpe) za
vino, kletne priprave, smrki za vod-
njake, krožne žage, decimalne tehtnice,
tehtnice za živino, mlečni separatorji,
priprava za vzdigavanje sodov, stroji
za vrtnje, avtomatično delujoče sti-
skalnice sladke krme, stroji za žehtanje,
(20-4) tresilce itd. (20-8)

Vse najboljše izdelano po najnižji tovarniški cent.

Jamstvo! Pripravno plačevanje! Čas poskušnje!

Zaloga kmetijskih in vinorejskih strojev

IG. HELLER, II, Dunaj, Praterstrasse 78.

Bogato ilustrovani 144 strani obsezajoči ceniki v nemškem, italijanskem
in slovanskem jeziku se pošiljajo gratis in franko.

Zanesljivi zastopi se povsod osnujejo.

Vsa priprava

za branjarjo,

dobi se po nizki ceni na Žabjaku št. 12. (3-2)

Hrastove obtesane trame in deske različne
debelosti in dolgosti, orehove plohe in deske, kakor
tudi druge vrste lesa deske, prodaja (3-2)

Janez Pehant,
lesni trgovec v Žužemberku (Dolenjsko).

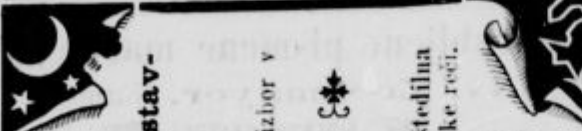
✎ Žaga ✎

na dobri vodi, poleg železnice, in blizo Ljubljane, ki ima vedno dovolj dela in je še le predlanskim novo ter jako trdno zgrajena bila, je

oddati v najem, ali se tudi prodá.

Tudi je od istega posestnika poleg žage dobiti po želji zraven še njiv, travnikov i. d. Polovica kupnine more ostati na več let proti 5 % obrestovanju.

Natančna pojasnila daje Müllerjeva posredovalna pisarna v Ljubljani. (1-2)

Antona Beleca

delavnica kleparskih, ključarskih, kovaških stavbenih in galanterijskih del v Šent-Vidu pri Ljubljani,

priporoča proč. duhovščini svojo za logo, v kateri ima na izbor v različnem slogu

✳

cerkvene stališce ali svetilnice

od 14 gld. do 70 gld. dva komada,

✳

obhajilne svetilnice, nabiralnice za po cerkvah, železna štedilna ognjišča; tudi najraznovrstneše ključarske, kleparske in kovaske reči.

Izdajujem razna **stavbinska dela**, kot pokrivanje zvonikov in družih streh, postavljanje strelovodov itd. itd. (5-2)

Tinktura za želodec.

(Tinctura Rhei Comp.)

lekarja Piccolija v Ljubljani, narejena z večine iz samega pristnega kineškega revnja, je ukusno in izdatno zdravilo, katero ureja funkcije prebavnih organov. Razpošilja jo izdelovatelj v zabojčkih po 12 steklenic.

Jedna steklenica velja 10 kr.
(60-11) (60-29)

Mihael Barthel & Co., Wien, X.

Najbolj preskušen in najcenejši lesni pomaz.

Barthel-ov izvorni

carbolineum

varuje trajno skladišča, kolarnice, plotove, strehe iz deščic, vozove, vrata, milne, jezove, mostove itd., pred (I)

gnjilobo, glivami, oštorjenjem in žuželkami;

pomazani predmetje imajo lepo rjavo barvo, in so 3-4 bolj trpežni. Kakovost neprekošana. Najceneje sredstvo proti mokrim stenam, 1 kilogram zadošča za 5-6 štirjaskih metrov. Cenik brezplačen. Nadalje prodaja **strešni klej Ia**, **strešni lak**, **patentovani kotran**, **karbolno kislino**, **karbolno apno**, **kolomaz**, **železni lak** itd. po najnižji ceni.

MIHAEL BARTHEL & Co.
Wien, X., Keplergasse Nr. 20.

Mihael Barthel & Co., Wien, X.

K-S Ustanovljena 1781
K-S Ustanovljena 1781

Na Najvišje povelje Nj. c. in kr. apostolskega veličastva

Bogato oskrbljena po e. kr. ravnateljstvu loterijskih dohodkov zajamčena

XXVII. državna loterija

za civilne dobrodelne namene.

3091 dobitkov v vkupnem znesku 170.000 goldinarjev in sicer:

1 glavni dobitek s 100.000 gld. z dvema preddobitkoma in dvema podobitkoma à 500 gld., 1 dobitek s 15.000 gld., 1 dobitek s 5000 gld., 1 dobitek s 4000 gld., 1 dobitek s 3000 gld., 1 dobitek s 2000 gld., 1 dobitek s 1000 gld. in 80 dobitkov po 100 gld. v gotovini, naposled serijski dobitki v vkupnem znesku 30 000 gld.

Žrebanje se bo vršilo nepreklicno dné 11. junija 1891. — Srečka stane 2 gld. a. v.

Podrobnejša določila ima igralni načrt, ki se dobiva brezplačno s srečkami pri oddelku za državne loterije, Dunaj, I., Riemergasse 7, 2. Stock, im Jakobshofe, kakor tudi po mnogih prodajalnicah.

Srečke se pošiljajo poštne proste.

Dunaj, marca meseca 1891.

(6-1) (1)

C. kr. ravnateljstvo loterijskih dohodkov,
oddelek državne loterije.